

(דף לו ע"א) אדנ"י, בארבע דאינון יהו"ה, וצריף למכרע בכלהו, בח"י חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בח"י עלמין, ודא איהו דתקיננו מארי מתניתין, עד דיתפקקו כל חוליות שפשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרעו עליו פסול, כגוונא דא צריף דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן הצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין דלולב.

כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, כגוונא דא יאהדונה"י, דסליק לחשבן אמ"ן, ובגין דא אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בפרוץ, ומה דאתמר אבל עקרב פוסק, בגין דהא אוקמוהו (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם.

ועוד כל הפורע פורע בפרוץ, הא אוקמוהו דצריף לכלול ביה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן פרוץ פתח, ר' ראשית חכמה, ב' תרין תהי"ן שכינתא עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר, ובגיניה אתמר (בראשית יד כ) וברוץ א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מכל, יוסף בגין דזכה לצדיק ח"י עלמין, דביה צריף למסגד בכל ספירן לגבי שכינתא, זכה להאי חלמא, הדא הוא דכתיב (שם לו ט) והנה השמש והירח וגומר, ונביא דסליק להאי דרנא, שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, כלהו יחבין ביה נביעו בנשמתייה, ורוח דנבואה לאתנבאה מפלהו, והאי איהו משתחיים לי, דמפלהו נחית ליה נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתייה, והאי איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, מיד עליון נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא הא מארי דרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק וימא, הא אינון מארי דרועין בקשורא דתפלין, ובעטיפו דמצנה, דאתמר בהון וישימו על שכם שניהם, כגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) ויבא שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (נ"א עבירה), וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מפל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארור כנען וגומר.

ועוד אלין אינון מארי מתנו, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י), העניק תעניק וכו' (שם יד), עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהו, דאתמר בהון (תהלים מז ו) נדיבי עמים וגומר, ידן פתיחן בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון כגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתיהיבת מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דכתיב ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתיהיבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

ועוד רבון עלמא, קבל דורנא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עלייהו, דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושפת שמה, אלין אינון דהון עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעין אמנים,

ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברבאן, ה' חמשה חומשי תורה, מ'ד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הו' נפקין מאדם דאיהו עמודא דאמצעיטא, ל' קבלא דורונא דלהון, ו'הבין ליה למלפא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכנתיה בגלותא, ואינון קמצינין לגבה, דורונא דלהון לבלפא אתמסר, ודורונא דשכינתא צריף למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף 17 ע"ב) פמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי' וגומר (דברים ו ה), ביההוא דאיהו חביב עלה, ביההוא זמנא פמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם, יהבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מפמה מתנן טבין, מפמה דרגין דנבואה, ועל פלהו יהיבת ליה שכנתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהי"ם היא, ויהוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיך וכו', יהיב ליה פמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתיה ולגופיה, ובלהו דעאלין, כד נפקין מבי מלפא, יהבין תלת פסיען לאחורא, דלא חזרין פתפיהו לגבי קודשא בריהו, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריהו הוא פדורונא דשכינתא.

זכאין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אינון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריהו, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריהו הוא פדורונא דשכינתא, זכאה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריהו, דבגינה נחית קודשא בריהו הוא לשרייא בכל אבר דיליה, ועל האי בר נש מכריזין לעילא, הבו יקר לדיוקנא דמלפא.

בריש הורמנו דמלפא, בוצינא דקרדינונא, לא חוור ולא סומק ולא ירוק ולא אוכס פלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באוירא, וכד איהו באוירא. איהי סתימא ולא אתחזייא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הךא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור, יהי "אור, ורוא דא לחבימי לפא אתמסר. (דף 17 ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורוא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועליהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בוצת תבן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ ודא א, (נ"א א), ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באוירא, ודא אזיל לצפונא, ודא לדרומא, הךא הוא דכתיב (קהלת ו ט) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין סובב סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי פגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואינון פחותא חוורא דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחותא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לבלהו, איהי פארבע, וסלקא בעשר, ורוא דמלה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות,

וְעַל־הוֹן אֶתְמַר (דברים ד כד) כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא, שְׁבַע אֵינוֹן מֵהַאי עֵשֶׂר, וְאֵינוֹן לְקַבֵּל
שְׁבַעַת רְקִיעִין, וְאֵינוֹן שְׁבַע סְפִירָאן, וּבֵין כָּל חַד וְחַד חֲמִשׁ מָאָה שְׁנִין, וְהַכִּי פּוֹתֵיָא דְכָל רְקִיעָא
וְרְקִיעָא חֲמִשׁ מָאָה שְׁנִין עַד דְּסִלְקִין כְּלָא לְמַדָּה יְדִיעָא דְאִיהִי נְקוּדָה חַדָּא, לְחֻשְׁבֵּן יְדִיעָא, וְהַכִּי
אִיהוּ רְזָא דְחוּשְׁבָנָא פְּגוּוּנָא דָא. תַּנְשַׁע נְקוּדִין אֵינוֹן לְכָל סֵטֶר, דְּאֶתְפְּלִילָן בְּנְקוּדָה דְחָלָל הִילָה,
וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות לא יד) מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוֹמֵת וְכוּ'.

קָם תְּהוּא סְבָא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאֻמָּאָה עֲלֶךָ בְּהַאי נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָאָה, נְחִית תְּכָא לְגַלְאָה
רְזָא טְמִירָא, וְלָא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידָנָא, אֶלָּא לִיקְרָא דְשִׁכְנִיתָא, לְאַחֲזָאָה יְקָרָא דְהַאי נְקוּדָה
טְמִירָא גְּנִיזָא, דְאֶתְמַר בָּהּ (איוב כח כא) וְנִעְלָמָה מֵעֵינַי כָּל חַי, וְעֲלָה אֶתְמַר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט
וְגוֹמַר, אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי סְלִיק לְעִילָא בְּאִירָא לְנִטְלָא רְשׁוּ מִתְּהִיא נְקוּדָה דְאִיהִי גְּנִיזָא תַמָּן, וְהָא
קָא נְחִית בְּעַמּוּדָא דְאִשָּׂא דְאִיהִי הַבֵּל דְפּוּמָא, דְבִיָּה

